

06-12-2017

Uproszczona oferta realizacji zadania publicznego

Ilość zał. 6683
 Podpis (1)

Pouczenie co do sposobu wypełniania oferty

Ofertę należy wypełnić wyłącznie w białych pustych polach, zgodnie z instrukcjami umieszczonymi przy poszczególnych polach oraz w przypisach.

Zaznaczenie gwiazdką np. "pobieranie*/niepobieranie*" oznacza, że należy skreślić niewłaściwą odpowiedź, pozostawiając prawidłową.
 Przykład: "pobieranie*/niepobieranie*"

I. Podstawowe informacje o złożonej ofercie

Organ administracji publicznej, do którego adresowana jest oferta: Samorząd Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Tryb, w którym złożono ofertę: Art. 19a ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie

Rodzaj zadania publicznego 1): 32) przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym;

Tytuł zadania publicznego: Popołudniowy Punkt Konsultacyjny

Termin realizacji zadania publicznego 2): 2017-12-01 do 2017-12-29

II. Dane oferenta (-tów)

Nazwa oferenta(-tów), forma prawna, numer Krajowego Rejestru Sądowego lub innej ewidencji, adres siedziby oraz adres do korespondencji (jeżeli jest inny od adresu siedziby)

Dane Oferenta 1

Nazwa :
 Stowarzyszenie Monar

Forma prawna: Stowarzyszenie

Numer w KRS: 0000139796

Data wpisu, rejestracji lub utworzenia: 2003-12-20

Numer NIP: 5261038205 REGON: 000972654

Miejscowość:	Warszawa
Ulica, nr domu, nr lokalu:	Nowolipki 9b
Województwo:	MAZOWIECKIE
Powiat:	Powiat m. st. Warszawa *
Gmina:	M.st.Warszawa *
Kod pocztowy:	00-151 poczta: Warszawa

Inne dodatkowe dane kontaktowe w tym dane osób uprawnionych do składania wyjaśnień dotyczących oferty (np. numer telefonu, adres poczty elektronicznej, numer faksu, adres strony internetowej)

Telefon:	52 3458888
Fax:	
Adres e-mail:	monarbydgoszcz@o2.pl
WWW:	monar-bydgoszcz.pl

Nazwa banku:

Bank Pocztowy S.A.

numer rachunku bankowego:

57 13201117 2040 6604 2000 0001

Imiona i nazwiska osób upoważnionych do reprezentowania oferenta:

Marek Południak

Nazwa, adres i telefon kontaktowy jednostki organizacyjnej bezpośrednio wykonującej zadanie, o którym mowa w ofercie

Dane oddziału terenowego.

Nazwa oddziału:

Stowarzyszenie Monar.Poradnia Profilaktyczno-Konsultacyjna w Bydgoszczy

Data utworzenia: 2005-05-23

Numer NIP: 9532505805 REGON: 00097265401408

Dokładny adres

Miejscowość: Bydgoszcz

Ulica, nr domu, nr lokalu: Św. Trójcy 15

Województwo: KUJAWSKO-POMORSKIE

Powiat: Powiat m.Bydgoszcz

Gmina: Bydgoszcz

Kod pocztowy: 85-224, poczta: Bydgoszcz

Osoba upoważniona do składania wyjaśnień i uzupełnień dotyczących oferty :

Imię i nazwisko:	nr telefonu kontaktowego
Marek Południak	696011344

III. Zakres rzeczowy zadania publicznego

Opis zadania publicznego proponowanego do realizacji wraz ze wskazaniem, w szczególności celu, miejsca realizacji, grup odbiorców zadania oraz przewidywanego do wykorzystania wkładu osobowego lub rzeczowego

Krótką charakterystyką zadania publicznego

Popołudniowy Punkt Konsultacyjny o charakterze „popołudniowej poradni” dla dużej populacji odbiorców zamieszkałych w Bydgoszczy i całego województwa kujawsko-pomorskiego
Projekt obejmuje miesiąc t.j. okres od 01.12.2017 do 29.12.2017
Zadaniami punktu ma być diagnostyka, poradnictwo, edukacja, różnicowanie, motywowanie do leczenia/terapii, a także dalsze kierowanie do innych specjalistów.
Zakładamy, że ta forma poradnictwa i diagnostyki będzie sprzyjać większej dostępności do informacji, terapii, profilaktyki uzależnień i różnorodnych patologii społecznych.
Miejsce realizacji: Punkt konsultacyjny naszej Poradni - parter budynku z poczekalnią, toaletą, i pomieszczeniem merytorycznym. Bydgoszcz, ul. Św. Trójcy 15

Opis potrzeb wskazujących na konieczność wykonania zadania publicznego, opis ich przyczyn oraz skutków oraz opis grup adresatów zadania publicznego

Widzimy potrzebę dotarcia z ofertą do wszystkich potencjalnych odbiorców wymagających pomocy lub informacji. Z naszych obserwacji wynika, że działalność popołudniowa różnych placówek diagnostyczno-informacyjnych jest rzadkością. Rodziny potrzebujące pomocy z reguły zwracają się - z uwagi na specyfikę problemu i związany z nim naturalny opór - wtedy gdy nie muszą ponosić dużych kosztów fizycznych i psychicznych - gdy mają czas, nie muszą zwalniać się z pracy czy szkoły itp. by przyjść do poradni.
Na terenie Bydgoszczy działa aktualnie niewiele punktów konsultacyjnych, natomiast zapotrzebowanie

na poradnictwo jest duże. Widoczne jest to w szczególności na ulicach okolic naszej Poradni, gdzie widać wiele osób dorosłych i młodocianych mających problemy alkoholowe, narkotykowe itp. Równocześnie wzrasta liczba rodzin niepełnych i rozbitych, co zwiększa ryzyko występowania problemów wychowawczych.

Zakładamy, iż część osób konsultowanych w naszym ośrodku skorzysta z różnych rodzajów terapii i programów profilaktycznych realizowanych przez naszą Poradnię, dzięki czemu zwiększy się ich świadomość oraz rozwiążą oni swoje problemy osobiste i rodzinne.

Analizując różne badania, w tym przede wszystkim ESPAD 2015 i Młodzież 2013 (CBOS i KBdsPN), okazuje się, że polska młodzież jest nadal zagrożona używaniem zarówno legalnych, jak i nielegalnych substancji psychoaktywnych.

Rozpowszechnienie picia alkoholu wśród nastolatków jest zbliżone do wskaźników obserwowanych wśród osób dorosłych. Napoje alkoholowe są najbardziej rozpowszechnioną substancją psychoaktywną wśród młodzieży. Chociaż raz w ciągu całego swojego życia piło 83,8% uczniów z młodziej grupy i 95,8% uczniów z starszej grupy. Picie napojów alkoholowych jest na tyle rozpowszechnione, że w czasie ostatnich 30 dni przed badaniem piło 48,6% piętnasto-szesnastolatków i 82,3% siedemnasto-osiemnastolatków. Najbardziej popularnym napojem alkoholowym wśród całej młodzieży jest piwo, a najmniej – wino. Wysoki odsetek badanych przyznaje się do przekroczenia progu nietrzeźwości. W czasie ostatnich 30 dni przed badaniem, chociaż raz upiło się 12,5% uczniów z młodziej kohorty i 19,7% ze starszej grupy wiekowej. W czasie całego życia ani razu nie upiło się tylko 63,1% uczniów młodziej i 35,6% uczniów starszych.

Picie napojów alkoholowych jest nieznacznie bardziej rozpowszechnione wśród chłopców niż wśród dziewcząt, chociaż niektóre wskaźniki picia są już takie same.

Porównanie wyników badania z 2015 r. z wynikami badań zrealizowanych w 2011 r. w zakresie picia alkoholu przez młodzież wykazało kontynuację trendu spadkowego. Trochę inaczej rzecz się ma z substancjami nielegalnymi. Wskaźniki używania przetworów konopi w 2015 r. w starszej grupie wzrosły podobnie jak w poprzednim czterolecu, natomiast w młodziej grupie wzrost uległ zahamowaniu. Inne wskaźniki problemu marihuany i haszyszu, takie jak oferty tych substancji, czy zasięg używania ich w otoczeniu badanych wykazują podobne tendencje jak rozpowszechnienie używania. W młodziej grupie w 2015 r. zaznaczył się lekki spadek, zaś w starszej stabilizacja. Potwierdza to tezę o zahamowaniu trendu wzrostowego problemu przetworów konopi wśród piętnasto-szesnastolatków oraz przynajmniej zmniejszenie tempa wzrostu w starszej grupie. W zakresie wskaźników picia alkoholu i palenia tytoniu obserwowano proces zacierania się różnic związanych z płcią, który doprowadził do zrównania się kilku wskaźników używania tych substancji przez dziewczęta i chłopców.

Zmiany w rozpowszechnieniu używania przetworów konopi wśród chłopców i dziewcząt nie układają się w tak czytelną tendencję, chociaż tu również można zaobserwować lekkie zmniejszenie się różnic między chłopcami, a dziewczętami, przynajmniej w stosunku do 1995 r. W obszarze oceny ryzyka związanego z używaniem substancji zaobserwowano spadek odsetków badanych przypisujących

używaniu marihuany lub haszyszu duże ryzyko. Ten niekorzystny trend w 2015 r. uległ zahamowaniu. Odsetki przypisujących duże ryzyko regularnemu używaniu przetworów konopi nawet wzrosły.

W zakresie ocen dostępności napojów alkoholowych odnotowano powolną, ale konsekwentną pozytywną tendencję zmniejszania się odsetków uczniów określających swój dostęp jako bardzo łatwy. Podobnie dzieje się też z tytoniem.

Ponadto zmniejszają się też odsetki uczniów dokonujących zakupów takich napojów alkoholowych jak piwo czy wino. Wzrosły natomiast odsetki uczniów pijących napoje alkoholowe w barach, kawiarniach, restauracjach, dyskotekach, itp. Co do dostępności poszczególnych substancji innych niż alkohol, w 2007 r. zaobserwowano załamanie trendu wzrostowego trwającego od początku badań ESPAD. Odsetki cen dostępności substancji jako bardzo łatwej w 2007 r. spadły. W 2011 roku odnotowano wzrost, kontynuowany w 2015 r. w starszej grupie i zahamowany w młodziej. W

obszarze oceny ryzyka związanego z używaniem substancji zaobserwowano spadek odsetków badanych przypisujących używaniu substancji duże ryzyko. Dotyczy to szczególnie substancji nielegalnych, a zwłaszcza przetworów konopi

Rozpowszechnienie używania „dopalaczy” w 2015 r. nie uległo zmianie w stosunku do 2011 r. Natomiast w naszym województwie sytuacja ma się następująco:

Zrealizowana próba uczniów Województwa Kujawsko-Pomorskiego włączona do analiz liczyła 1005 uczniów trzecich klas gimnazjów oraz 1037 uczniów drugich klas szkół ponadgimnazjalnych. Wśród gimnazjalistów 51,2% stanowiły dziewczęta, zaś 48,8% - chłopcy. W grupie uczniów szkół ponadgimnazjalnych było 56,6% dziewcząt oraz 43,4% chłopców. Celem badania był przede wszystkim pomiar natężenia zjawiska używania przez młodzież substancji psychoaktywnych, ale także ocena czynników wpływających na rozpowszechnienie, ułożonych zarówno po stronie popytu na substancje, jak i ich podaży. Wyniki badania wskazują na znacznie niższy poziom rozpowszechnienia używania substancji nielegalnych, niż legalnych, szczególnie alkoholu i tytoniu. Większość badanych nigdy po substancje nielegalne nie sięgała. Wśród tych, którzy mają za sobą takie doświadczenia większość stanowią osoby, które co najwyżej eksperymentowały z marihuaną lub haszyszem. Chociaż raz w ciągu całego życia używało tych substancji 28,1% młodziej uczniów i 48,8% starszych uczniów. W młodziej grupie na drugim miejscu pod względem rozpowszechnienia wśród substancji nielegalnych są substancje wziewne (9%), a w starszej grupie - amfetamina (8,6%).

Aktualne, okazjonalne używania substancji nielegalnych, czego wskaźnikiem jest używanie w czasie ostatnich 12 miesięcy, także stawia przetwory konopi na pierwszym miejscu pod względem rozpowszechnienia. W klasach trzecich gimnazjów używa tego środka ponad 21,3% uczniów, w klasach drugich szkół ponadgimnazjalnych – 33,4%. W czasie ostatnich 30 dni przed badaniem 11,7% uczniów klas trzecich gimnazjów i 14,8% uczniów klas drugich szkół ponadgimnazjalnych używało marihuany lub haszyszu. Zarówno eksperymentowanie z substancjami nielegalnymi, jak ich okazjonalne używanie jest bardziej rozpowszechnione wśród chłopców niż wśród dziewcząt.

Niemal wszyscy badani słyszeli o „dopalaczach”, jednak tylko 9,3% uczniów klas trzecich gimnazjów i 8,5% uczniów klas drugich szkół ponadgimnazjalnych było kiedykolwiek w sklepie z „dopalaczami”. Odsetki uczniów, którzy kiedykolwiek używali dopalaczy są jednak wyższe (11,3% gimnazjalistów i 12,1% uczniów szkół ponadgimnazjalnych). Uwagę zwraca wysoki poziom dostępności napojów alkoholowych przejawiający się w ocenach respondentów. Na tym tle dostępność substancji nielegalnych jest oceniana niżej. Spośród substancji nielegalnych najwyżej oceniana jest dostępność przetworów konopi. Większość młodzieży jest dobrze zorientowana w zakresie ryzyka szkód zdrowotnych i społecznych związanych z używaniem substancji psychoaktywnych. O stopniu ryzyka, według ocen respondentów, decyduje bardziej nasilenie używania, niż rodzaj substancji. Oczekiwania wobec alkoholu oraz marihuany i haszyszu formułowane przez młodzież szkolną odwołują się w większym stopniu do pozytywnych konsekwencji niż ewentualnych szkód. Próby palenia tytoniu w czasie całego życia podejmowało 61% uczniów III klas gimnazjów i 75,7% uczniów drugich klas szkół ponadgimnazjalnych. Jednak należy odróżnić uczniów, których doświadczenia z paleniem są incydentalne od tych, którzy podejmowali próby kilkakrotnie. Frakcje osób, które paliły nie więcej niż 5 razy w swoim życiu liczą 25% gimnazjalistów i 21,5% uczniów starszych. Z kolei wśród osób najczęściej podejmujących próby palenia, u których wyszło ono poza fazę eksperymentowania, czyli 40 razy lub więcej, frakcje te liczą 19% dla uczniów III klas gimnazjów i 35,3% dla uczniów II klas szkół ponadgimnazjalnych. W czasie ostatnich 30 dni przed badaniem paliło 27,7% piętnastolatków i 44,4% siedemnastolatków. Jest to około połowa tych, którzy eksperymentują z paleniem tytoniu. Odsetki uczniów palących 30 dni przed badaniem w województwie Kujawsko-Pomorskim tylko w niewielkim stopniu przewyższają te, które odnotowano w populacji całego kraju.

Używanie ich w czasie ostatnich 12 miesięcy przed badaniem deklarował co piąty badany z III klasy gimnazjum i co trzeci badany z II klasy szkoły ponadgimnazjalnej. Wśród młodszej grupy na drugim miejscu (po nikotynie) znalazły się substancje wziewne (5,4%), a na trzecim amfetamina (4,3%). Z kolei wśród starszej kohorty amfetamina znalazła się na drugim miejscu (5,1%), a na trzecim ex aequo ekstazy i kokaina (2,6%). Najmniej popularną substancją w obu grupach okazał się crack używany jedynie przez 2,2% gimnazjalistów i 1% uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Uczniowie zarówno z młodszej jak i starszej kohorty z województwa Kujawsko - Pomorskiego rzadziej używali jedynie substancji wziewnych i metamfetaminy w porównaniu do badanych z pozostałej części kraju. Okres ostatnich 30 dni przed badaniem można przyjąć za wskaźnikowy dla względnie częstego używania. Palenie marihuany lub używanie innych narkotyków, podobnie jak picie alkoholu, w większości przypadków nie ma charakteru regularnego. Stąd trudno mieć pewność, że wszyscy uczniowie, którzy zadeklarowali kontakt z daną substancją w czasie ostatnich 30 dni na pewno używają jej co najmniej raz na miesiąc. Przy takim założeniu można uznać, że 11,7% uczniów klas trzecich gimnazjów i 14,8% uczniów klas drugich szkół ponadgimnazjalnych używa marihuany lub haszyszu co najmniej raz w miesiącu. Analogiczne odsetki dla substancji wziewnych wynoszą – 2,9% u gimnazjalistów oraz 1,7% u uczniów szkół ponadgimnazjalnych.

Należy zauważyć, że odsetki często używających konopi wśród chłopców w klasach trzecich gimnazjów oscylują wokół wysokiego poziomu przekraczającego 15%. W klasach drugich szkół ponadgimnazjalnych przekraczają poziom 20%, co oznacza że co piąty uczeń używał konopi w czasie ostatnich 30 dni przed badaniem. Używanie leków uspokajających i nasennych bez przepisu lekarza jest powszechniejsze wśród uczniów ze szkół zlokalizowanych w województwie Kujawsko-Pomorskim w porównaniu do wyników uzyskanych w próbie ogólnopolskiej. Różnice te nie są jednak duże, największe odnotowano wśród chłopców i dziewcząt z III klas gimnazjów – 2,4% dla chłopców używających leków krócej niż trzy tygodnie i 2,5% dla dziewcząt, które przyjmują te substancje powyżej trzech tygodni. Kiedykolwiek w sklepie z dopalaczami było 9,3% młodszych i 8,5% starszych uczniów. Większe rozpowszechnienie zakupu dopalaczy odnotowano wśród uczniów III klas gimnazjów niż wśród badanych z II klas szkół ponadgimnazjalnych – odpowiednio 8,5% i 6,5%.

Podstawowym miejscem zakupu „dopalaczy” były sklepy z tymi substancjami (wśród uczniów trzecich klas gimnazjów – 5,3%, wśród uczniów drugich klas szkół ponadgimnazjalnych – 3,5%). Za pośrednictwem internetu takich zakupów dokonywało tylko 2,5% badanych w pierwszej i 1,8% badanych w drugiej grupie. Do używania dopalaczy, chociaż raz w życiu, przyznało się 11,3% gimnazjalistów i 12,1% uczniów szkół ponadgimnazjalnych (tabela 43). Odsetki aktualnych użytkowników są niższe, szczególnie wśród uczniów w wieku 17-18 lat. Dopapaczy w czasie 12 miesięcy przed badaniem używało prawie 3% więcej uczniów z III klas gimnazjów w porównaniu do badanych z II klas ponadgimnazjalnych (odpowiednio 8% i 5,6%). W czasie ostatnich 30 dni przed badaniem po substancje te sięgało 4,9% badanych z pierwszej grupy i 2,9% z drugiej grupy. Uczniowie ze strasznej kohorty z województwa bardziej używają tych substancji niż ich rówieśnicy z populacji generalnej. Najpowszechniejszą formą dopalaczy używaną przez uczniów z III klas gimnazjów i II klas szkół ponadgimnazjalnych były mieszanki ziołowe do palenia. Dostępność

dopalaczy została oceniona bardzo podobnie przez uczniów z obu kohort (różnica 3,8%). Jednak prawie dwa razy więcej uczniów z młodszej kohorty uznało te substancje za niemożliwe do zdobycia w porównaniu do badanych ze starszej kohorty (odpowiednio 26,4% i 14,1%). Zdecydowana większość uczniów dostrzega ryzyko szkód związanych z używaniem substancji psychoaktywnych. Tylko bardzo nieliczni stwierdzają, że ich używanie nie jest związane z żadnym negatywnym następstwem. Brak jakichkolwiek negatywnych skutków wynikających z używania substancji był częściej dostrzegany przez uczniów z III klas szkół gimnazjalnych niż przez uczniów ze starszej kohorty. W grupie młodszych uczniów stosunkowo najwięcej odpowiedzi, gdzie badani nie dostrzegali ryzyka padło przy eksperymentowaniu z marihuaną lub haszyszem (próbują 1 raz lub 2 razy lub palą od czasu do czasu) oraz używaniu dopalaczy od czasu do czasu. Z kolei, jako bardzo ryzykowne uznane zostało regularne używanie amfetaminy (79,9%) i dopalaczy (77,4%). Prawie ¼ uczniów z tej grupy za bardzo ryzykowne uznało wypalanie paczki papierosów dziennie.

Uczniowie z II klas szkół ponadgimnazjalnych, podobnie jak w gimnazjaliści, nie dostrzegają ryzyka w przypadku eksperymentowania z przetworami konopi. Co dziesiąty uczeń z tej grupy nie dostrzegał ryzyka szkód w odniesieniu do palenia papierosów od czasu do czasu. Natomiast za obarczone dużym ryzykiem powstania szkód zostało uznane regularne używanie amfetaminy i dopalaczy, co okazało się zbieżne z ryzykiem dostrzeganym przez uczniów z młodszej kohorty. ¼ uczniów z tej grupy było zdania, że regularne używanie ekstazy i wypalanie paczki papierosów dziennie niesie za sobą duże ryzyko. Porównanie wyników obecnego badania z badaniem zrealizowanym w 2011 roku pokazuje wzrost używania najbardziej popularnych substancji takich jak przetwory konopi oraz leki uspokajające i nasenne. W grupie gimnazjalistów było to odpowiednio 1,6% i 0,8%. Wzrost używania marihuany lub haszyszu w starszej kohorty był znaczny i wyniósł 12,4%, natomiast leków 3,2%. Oprócz wzrostu używania tych dwóch substancji, w grupie gimnazjalistów odnotowano takie same tendencje w przypadku amfetaminy i ekstazy. W tej grupie odnotowano również nieznaczny spadek używania substancji wziewnych (0,9%). Z kolei w grupie uczniów szkół ponadgimnazjalnych w przypadku pozostałych substancji odnotowano spadek ich używania, najbardziej wyraźny zaobserwowano w odniesieniu do używania substancji wziewnych. Porównując wyniki badań uzyskanych w ostatnim pomiarze do tych z 2011 roku w grupie gimnazjalistów odnotowano wzrost używania dopalaczy - zarówno minimum raz w ciągu całego życia, w ostatnim roku i w ostatnim miesiącu przed badaniem. Wzrosty w używaniu dopalaczy przez 15-16 latków są nieznaczne i nie przekraczają 3%. Trochę inne trendy można odnotować w starszej grupie. Wzrost używania dopalaczy odnotowano tylko w przypadku ich używania w czasie 30 dni przed badaniem, jednak wyniósł on jedynie 0,2%. W przypadku pozostałych dwóch wskaźników używania - kiedykolwiek w życiu i w czasie ostatnich 12 miesięcy przed badaniem - odnotowane zostały nieznaczne spadki - odpowiednio 3,2% i 0,2%. Porównując wyniki uzyskane w pomiarze w 2015 roku do tych z 2011 roku to w grupie uczniów z III klas szkół gimnazjalnych można dostrzec spadki w postrzeganej dostępności większości substancji.

Na podstawie otrzymanych wyników badania można sformułować rekomendacje, przede wszystkim w zakresie profilaktyki która nadal powinna stanowić bezwzględny priorytet. Dotychczasowe działania w tym zakresie wydają się przynosić pozytywne rezultaty co sugerują niektóre spadające bądź stabilizujące się trendy używania substancji. Tendencja do względnie liberalnego podejścia do przetworów konopi, czy przekonania o mniejszym ryzyku szkód związanych z ich używaniem niż w przypadku takich narkotyków jak heroina czy kokaina pokazuje kierunki myślenia młodzieży na ten temat. Wydaje się, że warto przemyśleć przekaz profilaktyczny, szczególnie o charakterze edukacyjnym, pod kątem przystawalności do doświadczeń, postaw i przekonań młodych ludzi. Prowadzona przez nas Poradnia Profilaktyczno - Konsultacyjna (wcześniej Młodzieżowy Ośrodek Profilaktyki i Wczesnej Terapii) wydaje się zdecydowanie odpowiadać na opisane powyżej zapotrzebowanie. Swoje działania kierujemy do mieszkańców Bydgoszczy, ale także do osób zamieszkujących okoliczne miasta, powiaty i gminy. W ramach naszego miasta, mieszcząc się w bliskiej okolicy dwóch sąsiadujących ze sobą dzielnic - Śródmieścia i Szwederowa - znaczący nacisk kładziemy na pomoc osobom mieszkającym właśnie w tej okolicy. Jest to niezwykle ważne, mając na uwadze fakt, że teren ten jest w sposób szczególny dotknięty problemami społecznymi, w tym uzależnieniami, przemocą, ubóstwem, bezrobociem i przestępczością. Z naszych obserwacji oraz współpracy z pedagogami szkolnymi, kuratorami i policją wynika, iż wiele rodzin tu żyjących wymaga dużej pomocy właśnie w poradeniu sobie z używaniem środków psychoaktywnych przez ich dzieci. Trafiają do nas również rodziny objęte pomocą społeczną, które będąc często niezaradne wychowawczo, nie mogą sobie poradzić z kolejnym problemem pojawiającym się w rodzinie, jakim jest właśnie kontakt z narkotykami.

Osób potrzebujących naszego wsparcia jest tu bardzo dużo, ponieważ ogólna liczba mieszkańców głównego terenu działania (Szwederowa i Śródmieścia) to ok. 80 tys. mieszkańców, a całego miasta i najbliższych okolic to ok. 450 tys. osób. Działania kierujemy głównie do młodzieży w wieku 12 - 21 lat, eksperymentujących i używających regularnie narkotyków i innych substancji psychoaktywnych. Wydaje się, że proponowany przez nas program świetnie wpisuje się w próbę przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym, głównie w kontekście niepokojącej diagnozy obszaru na którym pracujemy, a także w kontekście opisanych powyżej wyników badań dotyczących polskiej młodzieży w ogóle. Ilość odbiorców jest teoretycznie nieograniczona, przyjęte zostaną wszystkie zgłaszające się osoby, a szczególnie zagrożone wykluczeniem społecznym, narkomanią i różnego rodzaju patologiami społecznymi: rodziny dysfunkcyjne, niepełne, rozbite, z problemem

alkoholowym.

1. Osoby dorosłe - kryzysy rodzinne, uzależnienia: alkoholowe, od substancji psychoaktywnych, hazardu, komputera, rodzice osób młodocianych i dorosłych uzależnionych, biorących w sposób szkodliwy, eksperymentujących z substancjami psychoaktywnymi, problemy wychowawcze.

2. Młodzież w wieku 14-25 lat, uzależniona, biorąca środki psychoaktywne i eksperymentująca ze środkami psychoaktywnymi.

Grupy docelowe to mieszkańcy Bydgoszczy i województwa kujawsko-pomorskiego
Przyjmuje się, że konsultowanych będzie ok. 30 osób w miesiącu

Zakładane cele realizacji zadania publicznego oraz sposób ich realizacji

Celem głównym zadania jest dostarczenie mieszkańcom Bydgoszczy możliwości korzystania z poradnictwa i diagnostyki ukierunkowanej na wczesne wykrywanie problemów uzależnień, używania i nadużywania substancji psychoaktywnych, oraz problemów współwystępujących (współuzależnienie, problemy wychowawcze, itp.) diagnozę i pomoc w rozwiązywaniu ww. problemów oraz różnicowanie innych problemów nie związanych z uzależnieniem. Cele szczegółowe obejmują:

- Diagnozę - różnicowanie uzależnienia i problemów współistniejących rozumiane jako opis negatywnych mechanizmów

psychologicznych, wyjaśnienie problemów w funkcjonowaniu

oraz prognozowanie zachowań i sposoby modyfikowania problemu czyli:

- Konsultacje jedno- lub kilkakrotne - do momentu rozwiązania problemu lub podjęcia działań przez klienta,

- Kierowanie klienta do innej placówki pomocowej

- Motywowanie do leczenia/ terapii

- Poradnictwo rodzinne i interwencja kryzysowa

- Dostarczanie podstawowych informacji na temat objawów uzależnienia, sposobów kontrolowania objawów, dostępności

testów na obecność narkotyków, komunikacji z dzieckiem itp.

- punkt ma też służyć jako narzędzie rekrutacji do oferty proponowanej w naszej Poradni:

(grupa dla neofitów, terapeutyczna dla osób eksperymentujących, nadużywających i uzależnionych od

substancji psychoaktywnych, grupy dla rodziców, czy nawet do świetlicy środowiskowej)

Miejsce realizacji zadania publicznego

Stowarzyszenie Monar

Poradnia Profilaktyczno - Konsultacyjna w Bydgoszczy
85-224 Bydgoszcz

Uwagi, które mogą mieć znaczenie przy ocenie kosztorysu

Opis poszczególnych działań w zakresie realizacji zadania publicznego

Lp.	Nazwa działania	Opis działania
1	Poradnictwo rodzinne	dyżury w Popołudniowym Punkcie Konsultacyjnym, codziennie w godz. 10.00 - 18.00. Założeniem tego działania jest podtrzymanie oferty stałej pomocy dla mieszkańców województwa Kujawsko-pomorskiego, Bydgoszczy, a szczególnie dla środowiska lokalnego charakteryzującego się dużym natężeniem patologicznych zjawisk. Punkt Konsultacyjny zapewni pomoc w bezpośrednim kontakcie z klientem, poradnictwo, diagnozę uzależnienia lub innych destrukcyjnych zachowań oraz wsparcie rodzin w rozwiązywaniu trudnej sytuacji. Punkt konsultacyjny z założenia będzie również dawał możliwość naboru bezpośredniego uczestników w/wym. i osób korzystających z pomocy indywidualnej.
2	Koordinacja	Koordinacja poszczególnych działań w programie

Uwagi mogące mieć znaczenie w ocenie kosztorysu

Nie dotyczy

Zakładane rezultaty realizacji zadania publicznego

Przyjmuje się, że zadowalające wyniki realizacji programu widoczne będą w:

- zwiększającej się grupie młodych osób poddanych profilaktyce i terapii w naszej Poradni
- zwiększającej się grupie rodzin objętych terapią w naszej Poradni

udzielaniu średnio 2 porad dziennie

- zadowoleniu klientów mierzonego za pomocą Ankiety ewaluacyjnej (poniżej)

Wyniki planujemy zbadać za pomocą następujących narzędzi:

Ewaluacja wewnętrzna: Wskaźnikiem ewaluacji wewnętrznej będzie prowadzona przez pracowników Punktu

statystyka

spotkań indywidualnych wg. poniższych pytań ewaluacyjnych:

Pytania ewaluacyjne:

a). Jakie jest zapotrzebowanie na istnienie punktu konsultacyjnego działającego w trybie popołudniowym na terenie

Bydgoszczy i województwa kujawsko - pomorskiego?

b). Ile osób dziennie korzysta z pomocy udzielanej w punkcie?

c). Jaki jest stopień zadowolenia klientów z udzielonej pomocy w punkcie?

d). W jaki sposób zwiększa się ilość uczestników programu profilaktycznego w ośrodku?

e). W jaki sposób zwiększa się ilość osób objętych terapią dla rodziców?

f). Ile osób w ciągu roku zostało skierowanych na leczenie uzależnienia?

IV. Szacunkowa kalkulacja kosztów realizacji zadania publicznego

(w przypadku większej liczby kosztów istnieje możliwość dodania kolejnych wierszy)

Lp.	Rodzaj kosztów	Koszt całkowity (w zł)	do podniesienia z wnioskowanej dotacji (w zł) ³⁾	z tego z finansowych środków własnych, środków z innych źródeł, wkładu osobowego lub rzeczowego (w zł) ⁴⁾
1	1.Oferent-1 .Poradnictwo rodzinne	8050	8050	0
2	2.Oferent-1 .koordynacja	950	950	0
1	1.Oferent-1 .zakup drukarki, papieru i mat. biurowych	1000	1000	0
koszty ogółem		10000.00	10000.00	0

Oświadczam / my, że:

1. proponowane zadanie publiczne w całości mieści się w zakresie działalności pożytku publicznego oferenta/offerentów,
2. w ramach składanej oferty przewidujemy niepobieranie opłat od adresatów zadania,
3. wszystkie podane w ofercie oraz załącznikach informacje są zgodne z aktualnym stanem prawnym i faktycznym;
4. oferent/oferenci składający niniejszą ofertę nie zalega(-ją) z opłacaniem należności z tytułu zobowiązań podatkowych;
5. oferent/oferenci składający niniejszą ofertę nie zalega(-ją) z opłacaniem należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne;

Podpis osoby upoważnionej lub podpisy osób upoważnionych do składania oświadczeń woli w imieniu oferenta/offerentów. Odręczne podpisy potrzebne będą w wersji papierowej oferty w przypadku przeznaczenia jej do dofinansowania

	Imię i nazwisko	Czytelny podpis
Osoba uprawniona do reprezentowania oferenta Stowarzyszenie Monar	Marek Południak	KIEROWNIK mgr Marek Południak

Data: 01.12.17

Załączniki:

W przypadku gdy oferent nie jest zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym - potwierdzenie za zgodność z oryginałem kopia aktualnego wyciągu z innego rejestru lub ewidencji.

1. Rodzaj zadania zawiera się w zakresie zadań określonych w art. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego.
2. Termin realizacji zadania nie może być dłuższy niż 90 dni.
3. Wartość kosztów ogółem do podniesienia z dotacji nie może przekroczyć 10 000zł.
4. W przypadku wsparcia realizacji zadania publicznego.